

6-Giới Theo Cư Sĩ Không Phải Bà Con Xin Y:

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó có cư sĩ mặc y thượng hạ đến Kỳ hoàn là người quen biết trước kia của Bạt-nan-đà, Bạt-nan-đà từ xa thấy cư sĩ đến, thấy chiếc y thượng hạ của cư sĩ mặc trên người liền sanh tâm tham. Cư sĩ đánh lễ rồi ngồi đối diện, Bạt-nan-đà nói pháp chỉ bày cho được lợi hỉ rồi nói với cư sĩ: “Y của cư sĩ rất tốt, nếu thí cho tôi thì tôi có thể làm y Tăng-già-lê hoặc Uất-đa-la-tăng hoặc An-đà-hội”, cư sĩ không nghe hay nghe mà không muốn cho, Bạt-nan-đà lại nói pháp chỉ bày cho được lợi hỉ rồi lặp lại câu nói trên, cư sĩ vẫn như trước không nghe hay nghe mà không muốn cho, Bạt-nan-đà lại nói pháp lần thứ ba rồi nói: “Ông hãy cho Ta một y đi, pháp của chúng ta là theo cư sĩ xin y”, cư sĩ suy nghĩ: “Tỳ kheo này đã quyết định xin, làm sao không cho”, nghĩ rồi liền cởi một y xếp lại đưa cho. Sau khi cho rồi cư sĩ hối hận, sân nhứt không chịu nổi, nghĩ rằng: “Từ nay ta không nên đến trong Tăng già lam của Sa-môn Thích tử, nếu đến đó sẽ bị cưỡng đoạt y như đi đường hiểm không khác”. Lúc cư sĩ này vào thành Xá-vệ, người giữ cửa thành thấy liền hỏi: “Khi đi ông mặc y thượng hạ, sao bây giờ chỉ còn có một y”, cư sĩ liền kể lại sự việc trên, trong lòng lại tăng thêm sân hận gấp bội, không chịu nổi nên nói rằng: “Tôi không nên đến trong Tăng già lam của Sa-môn Thích tử, nếu đến thì bị cưỡng đoạt y như đi vào đường hiểm không khác”. Như thế lan truyền ra, một người nói với hai người, hai người nói với ba người khiến cho tiếng xấu lan ra khắp thành Xá-vệ, ai cũng nghe biết Sa-môn Thích tử đoạt y của người. Có Tỳ kheo thiếu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết rồi tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi hỏi Bạt-nan-đà: “Thầy thật đã làm việc này phải không?” Đáp: “Thật vậy thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ kheo lại theo cư sĩ không phải là bà con nài xin?” Quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: “Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo theo cư sĩ, vợ của cư sĩ không phải là bà con xin y thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề.

Bà con là cha mẹ anh chị em, con trai, con gái cho đến bảy đời; Y là bao gồm các loại vải như gai trắng, gai đỏ, súy-di-la, khâm-bà-la, sô-ma, kiếp-bối...

Tướng phạm trong giới này có ba trường hợp:

Một là Giá tiền y: Nếu Tỳ kheo nói với cư sĩ: Hãy cho tôi y quý giá này, nếu được y thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề, nếu không được y thì phạm Đột-kiết-la; cho đến xin y trị giá hai trăm, ba trăm tiền nếu được y thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề, không được thì phạm Đột-kiết-la.

Hai là Màu sắc y: Nếu Tỳ kheo nói với cư sĩ: Hãy cho tôi y màu xanh này, nếu được y thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề, không được thì

phạm Đột-kiết-la; xin y vàng hay đỏ, trắng, đen, hoặc vải gai, vải sứa-di-la, khâm-bà-la, sô-ma, kiếp-bối... cũng phạm như trên.

Ba là Kích lượng y: Nếu Tỳ kheo nói với cư sĩ: Hãy cho tôi vải chiều dài bốn chũ tay, nếu được y thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề, không được thì phạm Đột-kiết-la; xin vải chiều dài năm, sáu cho đến mười chũ tay cũng phạm như trên. Nếu xin cái này lại được cái kia thì phạm Đột-kiết-la, xin y xanh lại được y đỏ... cũng phạm Đột-kiết-la, xin vải gai trắng lại được vải gai đỏ... cũng phạm Đột-kiết-la, cho đến xin y khâm-bà-la lại được y Kiếp-bối cũng phạm Đột-kiết-la. Không phạm là theo bà con xin hay trước đã được thỉnh hay không xin mà được cho thì không phạm.

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó có Tỳ kheo Ba là từ nước Kiêu-tát-la du hành đến nước Xá-vệ, giữa đường bị giặc đoạt y phải lỏa hình mà đi. Tỳ kheo suy nghĩ: “Phật kết giới không được theo cư sĩ không phải bà con xin y, bà con của ta ở xa, ta đành phải lỏa hình đến nước Xá-vệ vào trong Kỳ hoàn tìm các Tỳ kheo”, theo ý nghĩ liền đi đến trong Kỳ hoàn, chợt Tỳ kheo hỏi: “Người là ai?” Đáp là Sa-môn Thích tử, lại hỏi: “Vì sao lỏa hình?” Liền đem sự việc trên kể lại rồi nói: “Vì cố này nên tôi lỏa hình”. Lúc đó Lục quần Tỳ kheo liền suy nghĩ: “Do nhân duyên này Phật ắt sẽ cho theo cư sĩ không phải bà con xin y, chúng ta nên thân gần người này”, nghĩ rồi liền nói với Tỳ kheo bị đoạt y rằng: “Thầy làm sao lỏa hình đến chỗ Phật được, tôi sẽ cho thầy mượn y đắp để đến chỗ Phật, sau khi thầy xin được y rồi trả lại cho tôi”, Tỳ kheo bị đoạt y bằng lòng, Lục quần Tỳ kheo liền cho mượn y đắp, Tỳ kheo này đến chỗ Phật đánh lễ rồi ngồi một bên. Pháp thường của chư Phật là thấy khách Tỳ kheo đến liền thăm hỏi rằng: Có nhẫn được không, có an lạc trụ không, khát thực có thiếu không, đi đường có nhọc mệt không. Khi Phật hỏi thăm như vậy, Tỳ kheo này đáp là nhẫn được, được an lạc trụ, khát thực không khó nhưng đi đường nhọc mệt, rồi đem sự việc trên kể lại. Phật do nhân duyên này nhóm Tỳ kheo tăng, khen ngợi giới và người trì giới rồi bảo các Tỳ kheo: “Từ nay giới này nên nói lại như sau:

Nếu Tỳ kheo theo cư sĩ, vợ cư sĩ không phải bà con xin y thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề, trừ thời khác. Thời khác là y bị đoạt, y bị mất, y bị cháy, y bị nước cuốn trôi.

Y bị đoạt là bị quan hay giặc cướp hay oan gia cướp đoạt; Y bị mất là không biết ở đâu hoặc bị hư rách hoặc bị côn trùng gặm nhấm hoặc bị gió thổi bay mất.